

Kedves Szolnoki József úr!

(szól ez a levél az Ön alkotótársának is!)

Kikívánkozik a lelkemből az a pár sor, amelyet itt fog olvasni.

Először is szeretném megköszönni azt az önzetlen segítséget, amellyel a Lányom munkáját segítette.

Aztán: természetesen családirag megtekintettük az Önök filmjét. Számomra különösen meghatározó volt az Ella néni alakja és a Kislány az Ő „csodálatos kutyájával”. Mindig meghatározom, amikor olyan emberrel hoz össze a sors, illetve találkozom az alkotásával, akinek fontos a másik ember. Érzékenyen „veszi a lapot”, azaz jó a „látása-hallása”. Ráadásul olyan módon adja tovább, hogy az a legmegfelelőbb katarzist váltja ki az alkotást megtekintőből.

Kár, hogy mostanában a közönségnek nincs jó látása-hallása! De erre most nem térnék ki bővebben, Ön úgy is sejtí, hogy mire gondolok.

Más: a hédervári Polgármester úrral is időközben nagyon jó viszonyba kerültem és küldött nekem Hédervárról egy egész képeslap sorozatot, mert „nem csak a krumplibogár a látványosság nálunk”.

Megint más: az Ön (Önök) által készített film bátorított fel arra, hogy egy-két, általam készített művet elküldjek (Lásd: Ella néni és a kockás füzet) az én kockás füzetemből. Szerintem lehet még egy pár néni szerény honunkban, akinek van még ilyen kockás füzete, de ezek rejtőznek, kellő önbizalom és más dolgok hiányában.

Sőt: Lehet, hogy szokatlannak tartja, hogy a Lányom ügyeibe belealkalmatlankodom (Ő sem szereti, de elfogadja a segítséget), ha módomban áll segítek másnak is. Lásd pl.: Nemes Gyula (egyébként nem is ismerem, csak a Lányom közvetített) Papagáj című filmjéhez készítettem egy hóembert és adtam kölcsön azt a locsolókannát (egyéb tárgyakkal egyetemben), amely a mellékelt üdvözlő lapon szerepel, a feladata esőcsinálás volt. Sajnos anyagiak hiánya miatt a film nem készült el a filmszemléig. Azért nagyon remélem, hogy egyszer majd láthatom ezt a filmet is. (S talán egyszer a locsolókannámat is visszakapom! Hi-Hi-Hi, Ha-Ha-Ha!)

Hát ennyi volt!

Nagyon örülök, hogy megismerhettem Önt, még ha nem is találkoztunk személyesen. Tiszta szívemből kívánom, hogy legyen módja még sok-sok filmet készíteni. Nagyon remélem a pénzes zsákoknak megjavul egyszer a látása-hallása és támogatni fogják az Ön és az Önhöz hasonló cselekedni hajlandó és képes embereket alkotásaik létrehozásában.

Üdvözlettel

Budapest, 1999. március 24.